

กฎหมายเครื่องหมายการค้า – ประเทศเยอรมนี

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	3
4.	สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม.....	3
5.	ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง.....	4
6.	สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า.....	4
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ.....	4
8.	การโอนสิทธิ.....	4
9.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	5
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง.....	5
1.	ขั้นตอนการขอจดทะเบียน.....	5
2.	การตรวจค้นเครื่องหมายการค้า.....	5
3.	การเตรียมคำขอ.....	6
4.	การยื่นคำขอ.....	6
5.	การขอถือสิทธิย้อนหลัง.....	7
6.	การตรวจสอบคำขอ.....	7
7.	การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน.....	8
8.	การคัดค้าน /โต้แย้ง.....	8
9.	การได้มาซึ่งความคุ้มครอง.....	9
10.	อายุความคุ้มครอง.....	10
11.	การต่ออายุความคุ้มครอง.....	10
12.	ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน.....	10
13.	แบบคำขอ และค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนสำหรับการ จดทะเบียน.....	10
3.	กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน.....	10
1.	การรักษาสินทรัพย์.....	10
2.	การเพิกถอนสิทธิ.....	10
3.	การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อ และที่อยู่.....	12
4.	การบังคับใช้สิทธิ.....	12
1.	การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ.....	12
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	12
3.	กระบวนการทางแพ่ง.....	13
4.	ค่าเสียหาย.....	13
3.	ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	14

5.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก	14
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า	15
3.	ค่าธรรมเนียมราชการ	15
4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ	15
5.	การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด	15
7.	ประเทศที่มีการนำเข้าสินค้าละเมิดสูงสุด	15
6.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน	15
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ	15
2.	สำนักงานตัวแทน.....	16
7.	สถิติเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในปี พ.ศ. 2546 - 2547	17
	ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	18
	ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	19

กฎหมายเครื่องหมายการค้า – ประเทศเยอรมนี

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าเยอรมัน (German Trademark Act) ฉบับวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ระเบียบเครื่องหมายการค้า (Trademark Regulation) ฉบับวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมลงวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2426 (Paris Convention for the Protection of Industrial Property of March 20, 1883) โดยประเทศเยอรมนีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2446

ความตกลงกรุงมาดริดว่าด้วยเครื่องหมายการค้า (Madrid Trademark Agreement) ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2434 โดยประเทศเยอรมนีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2535

พิธีสารมาดริดว่าด้วยเครื่องหมายการค้า (Protocol of Madrid Trademark Agreement) ลงวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2532 โดยประเทศเยอรมนีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อ 20 มีนาคม พ.ศ. 2539

ข้อตกลงกรุงเวียนนาเรื่องการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (Trademark Registration Treaty) วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2516 เพียงแต่เซ็นสัญญาโดยไม่มีกรให้สัตยาบัน

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2537 (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights 1994) หรือความตกลงทริปส์ (TRIPs Agreement) โดยประเทศเยอรมนีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อ 1 มกราคม พ.ศ. 2538

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าได้รับความคุ้มครองโดยการจดทะเบียน หรืออาจได้รับความคุ้มครองจากการใช้ทางการค้าเมื่อเครื่องหมายการค้านั้นเกิดลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้ หรือเมื่อได้กลายเป็นเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ประเทศเยอรมนีเป็นระบบผู้ยื่นคำขอก่อนมีสิทธิดีกว่า (First to File System) ยกเว้นในกรณีการให้ความคุ้มครองกับเครื่องหมายการค้าที่เกิดลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้เครื่องหมายในทางการค้า

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

4.1 นิยาม / ความหมาย

“เครื่องหมายการค้า” หมายถึง สัญลักษณ์ใดๆ โดยเฉพาะคำ ชื่อตัว ตัวหนังสือ ตัวเลข เสียง รูปทรงสามมิติรวมถึงรูปร่างของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ สี หรือกลุ่มของสีที่สามารถแยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการรายหนึ่งออกจากผู้ประกอบการรายอื่นได้

4.2 เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าที่จะได้รับความคุ้มครองต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- ไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า
- ไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

5. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง

เครื่องหมายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องห้ามไม่ให้ได้รับความคุ้มครอง

- เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- เครื่องหมายที่ใช้หรือสามารถนำมาใช้เพื่ออธิบายถึงลักษณะของสินค้าและบริการ
- เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสน์นโยบาย
- เครื่องหมายที่ไม่สามารถแสดงออกมาเป็นภาพหรือการเขียน (Graphic) ได้อย่างไรก็ตาม สำหรับเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะนั้น อาจได้รับความคุ้มครองหากเครื่องหมายดังกล่าวเกิดลักษณะบ่งเฉพาะอันเกิดจากการใช้ในทางการค้า

6. สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าและบริการที่ได้จดทะเบียนไว้ และมีสิทธิห้ามมิให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน และยังสามารถโอนสิทธิดังกล่าวให้บุคคลอื่นได้

7. ข้อยกเว้นสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

การสิ้นสุดลงของสิทธิ (Exhaustion of right) เช่น การอนุญาตหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตนอาจเป็นเหตุให้ยกเว้นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า

8. การโอนสิทธิ

8.1 การจดทะเบียนโอนสิทธิ

การโอนสิทธิความเป็นเจ้าของในเครื่องหมายการค้าทำได้โดยการทำเอกสารการโอนสิทธิ (Assignment) โดยอาจจดทะเบียนโอนสิทธิดังกล่าวกับสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าเยอรมนี เพื่อเป็นหลักฐานในการอ้างอิง อย่างไรก็ตาม ไม่มีกฎหมายบัญญัติบังคับให้ต้องทำการจดทะเบียนดังกล่าว

8.2 ข้อมูล และเอกสารที่ใช้สำหรับการจดทะเบียนสิทธิ

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนต้องระบุหมายเลขทะเบียนเครื่องหมายการค้า และให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับโอนสิทธิและตัวแทน(ถ้ามี)

หลักฐานการจดทะเบียนสิทธิจะออกให้ในกรณีผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนและผู้รับโอนสิทธิหรือตัวแทนได้ลงนามในคำขอดังกล่าว ทั้งนี้ ถ้าผู้รับโอนสิทธิเป็นผู้ยื่นคำขอต้องนำเอกสารในการโอนสิทธิดังกล่าวมาแสดงด้วย

8.3 ระยะเวลาในการจดทะเบียนสิทธิ

ขึ้นอยู่กับปริมาณงานของเจ้าหน้าที่ โดยปกติแล้วใช้เวลา 2-3 สัปดาห์ขึ้นไป

8.4 ค่าธรรมเนียมราชการ รวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ไม่มีค่าธรรมเนียมราชการและไม่มีการระบุค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

9. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ไม่มีการจดทะเบียน / จดแจ้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (กฎหมายมิได้บัญญัติไว้)

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. ขั้นตอนการขอจดทะเบียน

- การยื่นคำขอจดทะเบียน
- การชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน
- การตรวจสอบคำขอจดทะเบียน และพิจารณาเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญ
- การรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
- การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน
- การประกาศโฆษณาเครื่องหมายการค้า
- การคัดค้านการจดทะเบียน

2. การตรวจค้นเครื่องหมายการค้า

การต้องตรวจค้นเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ อย่างไรก็ตาม ผู้ขอจดทะเบียนควรทำการตรวจค้นดังกล่าวก่อนการยื่นคำขอ ข้อมูลการตรวจค้นดังกล่าว จะรวมอยู่ที่ฐานข้อมูลของสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าเยอรมนี (German Patent and Trademark Office: GPTO) ซึ่งจะรวมข้อมูลของเครื่องหมายการค้าที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาและที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว นอกจากนี้ยังมีข้อมูลของเครื่องหมายการค้าที่อยู่ระหว่างขั้นตอนการคัดค้าน ผู้ต้องการขอจดทะเบียนอาจทำการตรวจค้นทางเว็บไซต์ <http://dpinfo.dpma.de> ทั้งนี้ สามารถตรวจค้นได้เพียงเครื่องหมายที่เหมือนกันเท่านั้น ไม่สามารถตรวจค้นเครื่องหมายที่คล้ายกันได้

3. การเตรียมคำขอ

3.1 ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แบบคำขอจดทะเบียนต้องใช้แบบที่ GPTO กำหนด โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ <http://www.dpma.de/formulare/marke.html> คำขอดังกล่าวต้องระบุสิ่งดังต่อไปนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ
- เครื่องหมายการค้า
- รายการสินค้าและบริการที่ขอจดทะเบียน

3.2 บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

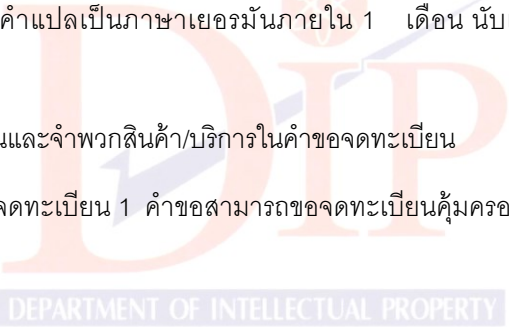
ผู้ยื่นคำขออาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ กรณีผู้ยื่นคำขอไม่มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานใหญ่ในประเทศเยอรมนี ต้องตั้งตัวแทนในประเทศเยอรมนีในการยื่นคำขอจดทะเบียน

3.3 ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน

แบบคำขอจดทะเบียนควรเป็นภาษาเยอรมัน อย่างไรก็ตาม สามารถยื่นคำขอเป็นภาษาต่างประเทศได้ โดยต้องยื่นคำแปลเป็นภาษาเยอรมันภายใน 1 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอเป็นภาษาต่างประเทศดังกล่าว

3.4 จำนวนและจำพวกสินค้า/บริการในคำขอจดทะเบียน

คำขอจดทะเบียน 1 คำขอสามารถขอจดทะเบียนคุ้มครองสินค้าและ/หรือบริการได้ โดยไม่จำกัดจำพวก

4. การยื่นคำขอ

4.1 การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ประเทศเยอรมนียังไม่มีระบบการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต

4.2 การยื่นเอกสารล่าช้า

ในการยื่นคำขอจดทะเบียน เจ้าหน้าที่จะบันทึกวันยื่นคำขอจดทะเบียน (ออกวันที่รับคำขอ) ก็ต่อเมื่อคำขอจดทะเบียนดังกล่าวมีข้อมูลครบถ้วนดังต่อไปนี้

- เอกสารแสดงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ
- ตัวอย่างเครื่องหมายการค้า
- รายการสินค้าและบริการที่ขอจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลังนั้น ผู้ขอจดทะเบียนสามารถขอขยายระยะเวลาการยื่นเอกสารขอถือสิทธิดังกล่าวได้

5. การขอถือสิทธิย้อนหลัง

5.1 หลักการ

การขอให้ถือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกในต่างประเทศเป็นวันยื่นขอจดทะเบียนครั้งแรกในประเทศเยอรมนี (Priority Claim) อาจทำได้ภายในเวลา 6 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกในต่างประเทศ ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยเรื่องการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง

นอกจากนี้ ผู้ยื่นคำขออาจขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลังได้ในกรณีนำสินค้าและบริการออกแสดงในงานแสดงสินค้า โดยต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน 6 เดือนนับแต่เริ่มนำสินค้าและบริการออกแสดง 5.2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ต้องใช้ในการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง คือ วันที่ยื่นคำขอ และประเทศที่ยื่นขอไว้ครั้งแรก ทั้งนี้ GPTO อาจขอให้ผู้ขอแจ้งเลขที่คำขอและส่งสำเนาคำขอที่ยื่นไว้ครั้งแรกด้วย

6. การตรวจสอบคำขอ

6.1 การพิจารณาและปฏิเสธคำขอ

GPTO จะทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบคำขอ และพิจารณาการรับจดทะเบียนเครื่องหมาย โดยอาจเรียกให้มีการแก้ไขความไม่สมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะถูกจำหน่ายหากไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนภายใน 1 เดือนนับจากวันยื่นคำขอจดทะเบียน

6.2 การอุทธรณ์ผลการพิจารณาตรวจสอบคำขอ

โดยทั่วไป ผู้ยื่นคำขออาจสอบถามและชี้แจงเพิ่มเติมกับนายทะเบียนถึงผลการตรวจสอบอย่างไม่เป็นทางการในบางกรณี อาทิ ในกรณีที่รายละเอียดของสินค้าและบริการไม่ชัดเจน โดยอาจสอบถามหรือชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือผ่านทางโทรศัพท์

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับผลการตรวจสอบคำขอ หากผู้ขอไม่พอใจก็อาจพิจารณาดำเนินการอย่างเป็นทางการได้ดังนี้ (1) ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคำขอใหม่ (a Motion for Reconsideration : Erinnerung) และ (2) ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลสิทธิบัตรกลาง (the Federal Patent Court)

สำหรับการยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคำขอใหม่นั้นต้องยื่นต่อ GPTO ภายใน 1 เดือน นับแต่วันที่ได้รับผลการตรวจสอบคำขอ โดยการพิจารณาคำขอใหม่นี้จะดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบอีกฝ่ายหนึ่งของ GPTO หากการขอให้พิจารณาคำขอใหม่ไม่เป็นผลสำเร็จ หรือในกรณีที่ผู้ขอต้องการใช้วิธียื่นอุทธรณ์โดยตรงก็สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อศาลสิทธิบัตรกลางได้ โดยยื่นผ่าน GPTO ภายใน 1 เดือนนับแต่ได้รับคำวินิจฉัย ศาลสิทธิบัตรกลางจะพิจารณาคำอุทธรณ์ทั้งในข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง หากศาลเห็นว่าการอุทธรณ์ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและมีน้ำหนัก ก็จะยกคำวินิจฉัยก่อนหน้านี้และพิจารณาคัดสินใหม่ อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ GPTO มิได้วินิจฉัยคำขออย่างสมบูรณ์ หรือหากมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมอันเป็นสาระสำคัญต่อการตัดสินคำขอ ศาลสิทธิบัตรกลางต้องส่งประเด็นกลับไปให้ GPTO เป็นผู้วินิจฉัย

กรณีการอุทธรณ์คำร้องขอให้พิจารณาคำขอใหม่และการอุทธรณ์ต่อศาลสิทธิบัตรกลางไม่เป็นผลสำเร็จ หรือไม่เป็นที่พอใจ ผู้ยื่นคำขออาจยื่นอุทธรณ์ต่อไปยังศาลยุติธรรมกลาง (Federal Court of

Justice) ภายใน 1 เดือนนับแต่วันได้รับคำตัดสินของศาลสิทธิบัตรกลาง การอุทธรณ์นี้ผู้ทธรณ์ได้ในส่วนที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายและเฉพาะในกรณีศาลสิทธิบัตรกลางได้ให้สิทธิอุทธรณ์ไว้ในคำวินิจฉัยเท่านั้น หากศาลสิทธิบัตรกลางไม่ได้ให้สิทธิการอุทธรณ์ในส่วนที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายไว้ ผู้ยื่นคำขอสามารถยื่นอุทธรณ์ได้เฉพาะในกรณีปรากฏว่ามีความผิดพลาดในส่วนกระบวนการพิจารณาที่สำคัญ ทั้งนี้ การอุทธรณ์จะเป็นการดำเนินคดีต่อหน้าศาลยุติธรรมกลาง ซึ่งจะต้องมีการแต่งตั้งทนาย ผู้ได้รับอนุญาตให้ว่าความในศาลนั้นเป็นผู้ดำเนินคดีแทน การอุทธรณ์ดังกล่าวต้องประกอบด้วยพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อโต้แย้งอย่างครบถ้วน ซึ่งอาจยื่นพยานหลักฐานดังกล่าวได้ภายใน 1 เดือนนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วหากผู้ยื่นคำขอไม่ได้รับสิทธิให้อุทธรณ์ในประเด็นข้อกฎหมาย ศาลยุติธรรมกลางจะปฏิเสธไม่รับอุทธรณ์

7. การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน

การประกาศโฆษณาจะมีขึ้นหลังจากเครื่องหมายการค้าได้รับจดทะเบียนแล้ว โดยจะทำการประกาศในหนังสือประกาศโฆษณาเครื่องหมายการค้า กรณีแตกต่างกับระบบจดทะเบียนของประเทศไทย ซึ่งประกาศโฆษณาก่อนการรับจดทะเบียน

8. การคัดค้าน / ได้แย้ง

8.1 ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน

การคัดค้านการจดทะเบียนอาจทำได้ภายในเวลา 3 เดือนนับแต่วันประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาเครื่องหมายการค้า ทั้งนี้ การคัดค้านนี้เป็นการคัดค้านเครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว มิใช่เครื่องหมายการค้าที่อยู่ในระหว่างการพิจารณารับจดทะเบียน นอกจากนี้ ระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านไม่สามารถขยายได้ ดังนั้น ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าแต่ไม่ได้ยื่นคำคัดค้านภายในกำหนดเวลา ก็อาจเลือกดำเนินการร้องขอต่อศาลแพ่งให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่ตนแทน

8.2 เหตุแห่งการคัดค้าน

ผู้คัดค้านอาจร้องคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วยเหตุดังต่อไปนี้

1. ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันที่ได้รับจดทะเบียนหรือที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน
2. ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันที่มีชื่อเสียงแพร่หลาย (Well-Known)
3. เครื่องหมายการค้าที่ได้รับประกาศโฆษณาได้รับจดทะเบียนโดยไม่สุจริต

ในทางปฏิบัติ เหตุที่นำมาใช้เป็นเหตุในการคัดค้านมากที่สุด ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนอยู่ก่อน และเครื่องหมายการค้าที่ถูกคัดค้านมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกัน และจดทะเบียนไว้สำหรับสินค้าหรือบริการที่เหมือนหรือคล้ายกัน ถ้าพิสูจน์ได้ทั้งสองกรณี โอกาสชนะการคัดค้านจะดี

8.3 หลักฐานสนับสนุนการคัดค้าน

หลักฐานสนับสนุนการคัดค้านเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนในกรณีทั่วไปจะประกอบด้วยข้อมูลเครื่องหมายการค้า สินค้าหรือบริการที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน และรายละเอียดการคัดค้าน

เครื่องหมาย หากเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นเหตุแห่งการคัดค้านได้รับจดทะเบียนมาเป็นเวลาเกิน 5 ปี และเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ประกาศโฆษณาร้องขอให้แสดงการใช้ขึ้น ผู้ยื่นคำคัดค้านต้องแสดงการใช้เครื่องหมายการค้าของตน

8.4 กระบวนการคัดค้าน / โต้แย้ง

ผู้ตรวจสอบเครื่องหมายการค้าจะยกคำคัดค้านหากเห็นว่าพยานหลักฐานเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านมีไม่เพียงพอ หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ประกาศโฆษณาไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านจนก่อให้เกิดความสับสน แต่หากผู้ตรวจสอบเห็นควรให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าก็อาจพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนทั้งหมดหรือบางส่วน

ในกรณีที่มีผู้คัดค้านมากกว่าหนึ่งราย ผู้ตรวจสอบเครื่องหมายการค้าอาจพิจารณาจำหน่ายเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการประกาศโฆษณา เนื่องจากมีความคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายใดรายหนึ่งที่ใช้เป็นเหตุในการคัดค้าน จนก่อให้เกิดความสับสน และรอการวินิจฉัยคำคัดค้านอื่นไปจนกว่ากระบวนการคัดค้านนั้นจะเป็นที่สุด

เนื่องจากกระบวนการคัดค้านอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปี ในทางปฏิบัติผู้คัดค้านและผู้โต้แย้งจะตกลงประนีประนอมกันว่าใครควรเป็นผู้มีสิทธิดีกว่ากัน

ในส่วนของการโต้แย้ง เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการประกาศโฆษณามักจะยื่นคำโต้แย้งโดยยืนยันว่าเครื่องหมายการค้าของตนนั้นไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านจนก่อให้เกิดความสับสนและในกรณีที่เครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านได้รับจดทะเบียนมาแล้วเป็นเวลานานอย่างน้อย 5 ปี เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการประกาศโฆษณามักจะยกประเด็นเรื่องการใช้เครื่องหมายการค้าขึ้นเป็นข้อต่อสู้

ในกรณีมีคำสั่งให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการประกาศโฆษณาเนื่องจากการคัดค้านเป็นผลสำเร็จ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการประกาศโฆษณาอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลสิทธิบัตรกลาง และหลังจากนั้นอาจอุทธรณ์ในประเด็นข้อกฎหมายต่อศาลยุติธรรมกลาง นอกจากนี้แล้วยังสามารถดำเนินคดีทางแพ่งต่อศาลแพ่งเพื่อให้ศาลตัดสินว่าผู้คัดค้านต้องยอมรับการจดทะเบียนของเครื่องหมายประกาศโฆษณาดังกล่าว

9. การได้มาซึ่งความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าจะได้รับการจดทะเบียนก็ต่อเมื่อคำขอจดทะเบียนนั้นถูกต้องตามแบบและเครื่องหมายการค้านั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดย GPTO จะออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้กับผู้ยื่นคำขอ

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาจเลือกชำระค่าธรรมเนียมราชการเต็มจำนวนหรือเพียงบางส่วน แต่ทั้งนี้ ต้องชำระค่าธรรมเนียมทั้งหมดภายใน 1 เดือนหลังจากได้รับคำสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มสำหรับการชำระล่าช้าขึ้นด้วย หากผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาดังกล่าว GPTO จะถือว่าผู้ยื่นคำขอละทิ้งคำขอนั้นทั้งหมดหรือละทิ้งรายการสินค้าหรือบริการบางส่วน

10. อายุความคุ้มครอง

อายุความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนมีระยะเวลา 10 ปี นับจากวันยื่นคำขอจดทะเบียน และสิ้นสุดลงหลังจากวันสุดท้ายของเดือนที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียน

11. การต่ออายุความคุ้มครอง

สามารถต่ออายุความคุ้มครองได้โดยไม่จำกัด โดยต่ออายุได้ครั้งละ 10 ปี

ทั้งนี้ การต่ออายุความคุ้มครองไม่จำเป็นต้องทำเป็นคำร้องอย่างเป็นทางการ เพียงแต่เจ้าของเครื่องหมายการค้าชำระค่าธรรมเนียมภายในวันสุดท้ายของอายุความคุ้มครอง อย่างไรก็ตาม เจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนสามารถชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้ล่วงหน้าภายใน 1 ปีก่อนวันสิ้นอายุความคุ้มครอง หรือภายในเวลา 6 เดือนนับแต่วันครบกำหนดชำระ มิฉะนั้นจะถูกเพิกถอนการจดทะเบียนและอายุความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าจะสิ้นสุดลง

12. ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน

กระบวนการจดทะเบียนโดยปกติใช้เวลาประมาณ 9 เดือน อย่างไรก็ตาม ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาจยื่นขอให้มีการตรวจสอบคำขอแบบเร่งด่วนโดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม การพิจารณาคำขอแบบเร่งด่วนนี้ควรใช้เวลาไม่เกิน 6 เดือน ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการปฏิเสธการจดทะเบียนโดยผู้ตรวจสอบ กระบวนการพิจารณาอาจล่าช้าเป็นเวลานานปี

13. แบบคำขอ และค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนสำหรับการจดทะเบียน

แบบคำขอจดทะเบียนและ/หรือแบบคำขออื่นๆ มีอยู่ในเว็บไซต์ <http://www.dpma.de/formulare/marke.html> ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดแบบคำขอจากเว็บไซต์ดังกล่าว

ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และค่าบริการของสำนักงานตัวแทนอยู่ในส่วนท้ายของรายละเอียดนี้

3. กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน

1. การรักษาสិทธิ

เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วจะได้รับความคุ้มครองตราบเท่าที่ได้มีการต่ออายุ อย่างไรก็ตาม เครื่องหมายที่จดทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ด้วยเหตุความไม่สมบูรณ์ของเครื่องหมายนั้น หรือโดยเหตุดังกล่าวต่อไป

2. การเพิกถอนสิทธิ

2.1 ระยะเวลาในการยื่นคำขอเพิกถอนสิทธิ

บุคคลใด ๆ อาจยื่นคำขอเพิกถอนเครื่องหมายการค้าแสดงเหตุว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า หรือเป็นเครื่องหมายที่ใช้กันสามัญโดยทั่วไปภายใน 10 ปี นับจากเครื่องหมายการค้านั้นได้รับจดทะเบียน

GPTO อาจพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดภายในระยะเวลา 2 ปีนับจากเครื่องหมายการค้านั้นได้รับจดทะเบียน หากปรากฏว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวลงวลงสาธารณชน หรือขัดต่อหลักปฏิบัติโดยสุจริต หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นรูปร่างต่างๆหรือเป็นเครื่องหมายรับรองของทางราชการ หรือขัดต่อสาธารณะประโยชน์

อนึ่ง การเพิกถอนเครื่องหมายการค้าด้วยการอ้างสิทธิดีกว่า (สิทธิที่มีอยู่ก่อน) นั้น ไม่อาจกระทำได้หากเจ้าของเครื่องหมายได้ใช้เครื่องหมายที่จดทะเบียนนั้นมาเป็นเวลา 5 ปีติดต่อกันสำหรับสินค้าหรือบริการที่จดทะเบียน และไม่เคยมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการใช้นั้นมาก่อน

2.2 เหตุแห่งการเพิกถอน

2.2.1 บุคคลภายนอกอาจยื่นคำขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนด้วยเหตุ 1. ไม่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นระยะเวลา 5 ปีติดต่อกัน 2. เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนกลายเป็นสิ่งสามัญทั่วไป 3. เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนอาจทำให้สาธารณชนสับสน หรือ 4. เจ้าของเครื่องหมายไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

2.2.2 บุคคลใดภายนอกอาจยื่นคำขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าต่อ GPTO ในกรณีเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดที่จะได้รับความคุ้มครอง

2.2.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้าผู้อ้างสิทธิที่มีอยู่ก่อนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียน อาจขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนเนื่องจากตนมีสิทธิอยู่ก่อน

2.3 หลักฐานในการเพิกถอน

ในการร้องขอเพิกถอนเครื่องหมายการค้านั้น อย่างน้อยควรแสดงรายละเอียดเหตุผลของการขอเพิกถอน

2.4 กระบวนการเพิกถอน

2.4.1 กรณีการเพิกถอนเนื่องจากเหตุผลในข้อ 2.2.1 GPTO จะแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนทราบ ถึงคำร้องขอเพิกถอนเครื่องหมายการค้า หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ยื่นคำโต้แย้งคำร้องขอเพิกถอนภายใน 2 เดือน GPTO จะทำการเพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน แต่หากเจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำโต้แย้งภายในเวลา ผู้ยื่นคำร้องขอเพิกถอนอาจดำเนินการเพิกถอนเป็นคดีทางแพ่งต่อศาลยุติธรรม

2.4.2 กรณีการเพิกถอนเนื่องจากเหตุผลในข้อ 2.2.2. GPTO จะแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายทราบถึงคำร้องขอเพิกถอน หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ยื่นคำโต้แย้งภายใน 2 เดือน GPTO จะทำการเพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้น แต่หากเจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำโต้แย้งภายในกำหนดเวลา ผู้ยื่นคำร้องอาจดำเนินการขอเพิกถอนต่อไปต่อกรมเครื่องหมายการค้า (Trademark Department)

2.4.3 กรณีการเพิกถอนเนื่องจากเหตุผลในข้อ 2.2.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้าผู้อ้างสิทธิที่มีอยู่ก่อนอาจยื่นคำร้องขอเพิกถอนเป็นคดีทางแพ่งต่อศาลยุติธรรม ทั้งนี้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนอาจยกข้อต่อสู้ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ

- สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นเหตุแห่งการเพิกถอนไม่ดีกว่าหรืออยู่ก่อน

- ไม่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นเวลา 5 ปี
- เครื่องหมายของตนไม่ก่อให้เกิดความสับสนหลงผิด
- หน้าที่ตามสัญญาที่มีต่อกัน
- มีการกระทำที่ไม่เป็นธรรมของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่อ้างสิทธิที่มีอยู่ก่อน

การอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำสั่งเพิกถอนเครื่องหมายการค้าตามเหตุผลในข้อ 2.2.1 สามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลสิทธิบัตรกลาง สำหรับการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำสั่งเพิกถอนตามเหตุผลในข้อ 2.2.2 และ 2.2.3 สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ต่อศาลอุทธรณ์ และในที่สุดต่อศาลยุติธรรมกลาง

3. การจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อ และที่อยู่

3.1 เอกสารที่ใช้

การเปลี่ยนแปลงชื่อและที่อยู่ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าในปัจจุบันไม่มีผลกระทบกับสาระสำคัญของเครื่องหมาย ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องยื่นแบบคำขออย่างเป็นทางการดังกล่าว เจ้าของเครื่องหมายอาจจดทะเบียนแก้ไขดังกล่าวโดยแจ้งข้อมูลใหม่พร้อมทั้งระบุเลขที่คำขอ และชื่อ ที่อยู่เดิม

3.2 ระยะเวลา

ไม่มีกฎหมายกำหนด

3.3 แบบคำขอ และค่าธรรมเนียมราชการ

ไม่มีแบบคำขอและไม่เสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน

4. การบังคับใช้สิทธิ

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

1. การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

- การจดทะเบียนหรือการใช้เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันสำหรับสินค้าและหรือบริการเดียวกัน
- การจดทะเบียนหรือการใช้เครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันสำหรับสินค้าและหรือบริการเดียวกันหรือที่คล้ายกันซึ่งก่อให้เกิดความสับสน
- การใช้เครื่องหมายใดๆ ที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม หรือทำให้สูญเสียลักษณะบ่งเฉพาะหรือเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

2. มาตรการในการเยียวยา

เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถดำเนินการปกป้องสิทธิของตนโดยผ่านกระบวนการคัดค้านหรือดำเนินคดีทางแพ่งก็ได้ แต่สำหรับการกระทำละเมิดที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปสามารถดำเนินคดีทางแพ่งได้เท่านั้น

มาตรการในทางแพ่ง

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

2. การเยียวยาทางแพ่ง

เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถร้องขอให้มีการคุ้มครองชั่วคราว สำหรับในกรณีผู้กระทำละเมิดได้กระทำการโดยจงใจหรือประมาท เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้อีกทั้งอาจขอให้มีการทำลายสินค้าที่ละเมิดและขอรับทราบข้อมูลบางอย่างจากผู้กระทำละเมิดได้

3. กระบวนการทางแพ่ง

เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจดำเนินคดีทางแพ่งต่อศาลชั้นต้น (District Court) ที่มีเขตอำนาจ การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีทางแพ่งใช้เวลา 12 เดือนโดยประมาณ โดยขึ้นอยู่กับแต่ละศาล โดยอาจมีการอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น และสามารถอุทธรณ์คำพิพากษาในชั้นอุทธรณ์ต่อไปยังศาลยุติธรรมกลางได้ ทั้งนี้ หากมีการดำเนินคดีทั้ง 3 ศาลอาจใช้เวลาดำเนินการหลายปี

ในกรณีเร่งด่วน เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจยื่นขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจให้กำหนดวิธีการคุ้มครองชั่วคราว ศาลอาจมีคำสั่งให้หยุดกระทำการกระทำละเมิด หรือในกรณีที่เห็นว่ามีผู้กระทำละเมิดอย่างชัดเจน ศาลอาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดมีหน้าที่ต้องนำส่งข้อมูลซึ่งเกี่ยวกับการกระทำละเมิดนั้น วิธีการขอรับความคุ้มครองชั่วคราวนี้เป็นวิธีที่ถือว่าได้ผลในทางปฏิบัติมาก โดยศาลสามารถออกคำสั่งให้มีการคุ้มครองชั่วคราวได้ภายใน 2-3 วัน

นอกจากนี้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจเปิดโอกาสให้ผู้กระทำละเมิดหยุดการกระทำการอันเป็นการละเมิดโดยไม่ถูกดำเนินคดี โดยการส่งหนังสือเตือน (Warning Letter) ซึ่งโดยปกติจะมีการเรียกร้องให้ผู้ละเมิดลงนามในหนังสือขอใหหยุดการกระทำ (Cease and Desist Letter) ว่าจะหยุดการกระทำอันเป็นการละเมิดนั้น

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

4. ค่าเสียหาย

ในกรณีผู้กระทำละเมิดกระทำการโดยจงใจหรือประมาท เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย โดยคำนวณได้จากสิ่งต่อไปนี้

4.1 ความเสียหายที่เกิดขึ้นตามจริง (Actual Damage) รวมทั้งรายได้ที่สูญเสียไป (Loss of Profit)

4.2 รายได้ของผู้กระทำละเมิดที่เกิดจากนำเครื่องหมายการค้าของตนไปใช้

4.3 ค่าสิทธิอันควรได้รับจากผู้กระทำละเมิดสำหรับการใช้เครื่องหมายการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต (Unauthorized Use) โดยใช้ด้วยวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับการคำนวณค่าสิทธิในสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรการในทางอาญา

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

2. การเยียวยาทางอาญา

กรณีที่มีการละเมิดเครื่องหมายการค้าผู้กระทำผิดอาจได้รับโทษทางอาญา และโทษจะเพิ่มขึ้นในกรณีการกระทำละเมิดนั้นเป็นการหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์

3. กระบวนการทางอาญา

การดำเนินคดีทางอาญากับผู้กระทำความผิดจะดำเนินการได้ต่อเมื่อมีผู้ร้องขอ ยกเว้นในกรณีพนักงานอัยการเห็นว่ามีความจำเป็นในการดำเนินคดี เนื่องจากการกระทำนั้นขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ ส่วนของกลางในคดีอาญาอาจถูกยึดไว้

กรณีมีการตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด และฝ่ายที่ได้รับความเสียหายเรียกร้อง ก็ให้ศาลประกาศคำพิพากษาการลงโทษนั้นให้เป็นที่ทราบต่อสาธารณชนทั่วไป

4. โทษ

ผู้กระทำความผิดจะได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับ และถ้าเป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จะได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับ

3. ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ขึ้นอยู่กับแต่ละคดี

5. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า – ส่งออก

มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ในทางปฏิบัติมักจะเป็นไปตามกฎหมายสหภาพยุโรป ที่เรียกว่า Custom Seizure Regulation (EC) เลขที่ 1383/03 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2547 เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจขอให้มีการยึดสินค้าซึ่งต้องสงสัยว่ามีการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่นำเข้าจากรัฐที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป

นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายเยอรมนีเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองของทางศุลกากรด้วยซึ่งส่วนมากใช้กับเรื่องการนำเข้าซ้อน (Parallel Imports) โดยเจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจขอให้ยึดสินค้าที่นำเข้ามาในประเทศเยอรมนีซึ่งต้องสงสัยว่ามีการละเมิดเครื่องหมายการค้า หากการละเมิดดังกล่าวนั้นเห็นได้อย่างชัดเจน การขอให้ยึดสินค้าต้องทำเป็นคำขอโดยยื่นต่อสำนักงานการเงินภูมิภาค (the Regional Finance Office) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ 2 ปี โดยสำนักงานจะออกคำสั่งยึดสินค้าต่อเมื่อผู้ยื่นคำขอได้วางหลักประกันเป็นจำนวนเงินครอบคลุมถึงค่าเสียหายที่อาจเกิดในกรณีที่การยึดนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะแจ้งแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าเกี่ยวกับแหล่งที่มา ปริมาณ และสถานที่ตั้งของสินค้า รวมไปถึงชื่อของผู้ที่มีสิทธิในสินค้า เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะได้รับอนุญาตให้ตรวจสอบสินค้าดังกล่าวอย่างละเอียด เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะทำการริบสินค้าดังกล่าวถ้าไม่มีการคัดค้านการยึดสินค้าภายใน 2 สัปดาห์ ในกรณีที่มีการคัดค้านการยึดสินค้า ผู้ยื่นคำขอให้ยึดสินค้าต้องมาแถลงยืนยันการขอให้ยึดสินค้านี้ ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นคำสั่งบังคับของศาล (an Enforceable Court Order) ให้ทำการยึดสินค้า ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งของศาล (an Enforceable Court Order) เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะยกเลิกการยึดดังกล่าว

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

ผู้ยื่นคำขอความคุ้มครองในกรณีนี้ ต้องแนบแบบคำขอพร้อมเอกสารแสดงให้เห็นถึงสิทธิในความเป็นเจ้าในเครื่องหมายการค้า และต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่เป็นของปลอมและของแท้

ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดแบบคำขอได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานการเงินภูมิภาค ได้ที่ (http://www.zoll.de/b0_zoll_und_steuern/d0_verbote_und_beschraenkungen/f0_gew_rechtsschutz/a0_marken_piraterie/c0_antrag/antrag_national/index.html)

3. ค่าธรรมเนียมราชการ

ค่าธรรมเนียมราชการในการขอรับความคุ้มครองอยู่ระหว่าง 30 - 300 ยูโร ขึ้นอยู่กับปริมาณของงานที่เกี่ยวข้องและมูลค่าของสินค้า โดยเฉลี่ยแล้วค่าธรรมเนียมจะอยู่ระหว่าง 100 - 200 ยูโร

4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ

ไม่มีระบุ

5. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด

สินค้าที่ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย ทั้งนี้ ไม่มีการระบุจำนวนครั้งการทำลายที่แน่นอนในแต่ละปี

6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด

สถิติในปี พ. ศ. 2546 ซอฟต์แวร์ และ ฮาร์ดแวร์ 51,623,619 หน่วย สินค้าบริโภค 47,005,837 หน่วย และ สิ่งทอ 12,404,125 หน่วย

7. ประเทศที่มีการนำเข้าสินค้าละเมิดสูงสุด

ประเทศไทย	24.85%
สาธารณรัฐประชาชนจีน	12.86%
สาธารณรัฐเชค	11.44%

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

การจดทะเบียน

1. German Patent and Trademark Office

Deutsches Patent-und Markenamt

Zweibrückenstraße 12

80331 München

Telefon 0 89 / 21 95 0 Telefax 0 89 / 21 95 22 21

Deutsches Patent- und Markenamt

การบังคับใช้สิทธิ

1. **Regional Finance Office**
Central Office Intellectual Property
Sophienstr. 6
D-80333 München
Tel: 49 0 89 5995 2349
Fax: 49 0 89 5995 2317
E-Mail: zgr@ofdm.bfinv.de

2. สำนักงานตัวแทน

1. **Baker & McKenzie**

Bethmannstr. 50-54

60311 Frankfurt

Tel: 49 0 69 29908-0

Fax: 49 0 6929908-108

2. **v. Bezold & Sozien**

Akademiestrasse 7

80799 Munich (Germany)

Tel: 49 89 389 998 0

Fax: 49 89 389 998 50

E-Mail: info@sombez.com

3. **Gleiss Lutz**

Mendelssohnstraße 87

60325 Frankfurt

Germany

Tel: 49 69 95514-0

Fax: 49 69 95514-198

4. **Haver & Mailänder**

Lenzhalde 83-85

D-70192 Stuttgart

Tel: 49 711 22 74 4-0

Fax: 49 711 2 99 19 35

E-mail: stuttgart@haver-mailaender.de

7. สถิติเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในปี พ.ศ. 2546 - 2547

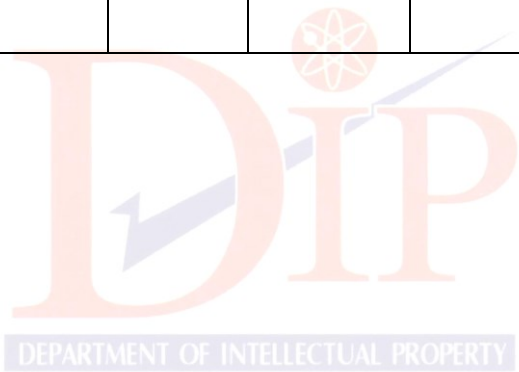
ในปี พ.ศ. 2546 มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศทั้งหมด 62,041 คำขอโดย 3,310 เป็นคำขอจากต่างประเทศ ซึ่งคิดเป็น 5.3% ของคำขอทั้งหมด ระหว่างเดือนมกราคม – กรกฎาคมของปี พ.ศ. 2547 มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเพิ่มขึ้นคิดเป็น 10% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี พ.ศ. 2546

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ขั้นตอน	วันยื่นคำขอจดทะเบียน	การตรวจสอบ	การอุทธรณ์	การจดทะเบียน	การประกาศโฆษณา	การคัดค้าน	ระยะเวลาถึงวันรับจดทะเบียน
ระยะเวลา	วันยื่นคำขอจดทะเบียน	ไม่มีระยะเวลาแน่นอน	1 เดือน	-	หลังจากเครื่องหมายการค้ารับจดทะเบียน	ภายใน 3 เดือนนับแต่วันประกาศโฆษณา	9 เดือน

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

	ค่าธรรมเนียม (EURO)	ค่าบริการวิชาชีพ (EURO)
1. การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับ 3 จำพวกแรก	300	600
2. ค่าธรรมเนียมสำหรับจำพวกสินค้า/บริการที่เพิ่มเติม (จำพวกละ)	100	75
3. ค่าธรรมเนียมในการร้องขอให้มีการตรวจสอบคำขอแบบเร่งด่วน	200	75
4. การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับ 3 จำพวกแรก	600	250
5. การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับจำพวกที่เพิ่มเติม จำพวกละ	260	75
6. การยื่นคำคัดค้าน (สำหรับแต่ละเครื่องหมาย)	120	คิดเป็นรายชั่วโมง
7. คำร้องขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้า	300	คิดเป็นรายชั่วโมง

